

Bland skandinaver i Rich Valley, Cherhill och Lisburn, Alta.

FÖR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Elmas P. Sörpöld var född 1890 i Nordfjord, Norge. 1907 emigrerade han till Canada. Tog först anställning vid C. P. R. i Ontario och har därjämte arbetat på skogverket och på fiskeriet i Port Frances med flera städer.

Efter några års tjänstgöring vid C. N. R. tog mr. S. år 1913 "homestead" vid Cherhill, där han varit större delen av sin tid. Van vid järnvägsarbete går han dock fortfarande stundom till boskap och bevakning i denna verksamhet, då jag besökte honom.

Härvid bosatt i järnvägen tillhörig bostad har dock mr. S. ej glömt en sak — sin källa "homestead"-katt, vilken han medfört under vistelsen från farmen. Val förtecken med sin husbonde, stökade den lille kisse-katten omkring på den främmande platsen, men än en gång här det väl up till den välskötta stugan och hemmet.

Frank Swanson var född i Blekinge län. Först emigrerade han till New York och reste omkring till diverse olika platser. Senare kom mr. S. till Canada och platsen för nuvarande Edmonton. Denna stad var vid tiden för hans ankomst ej särskilt presentabel. Till i stort sett stranden av Saskatchewan River kom mr. S. genom att åka på en plank, för vilken sållet angående skjuta (!) han fick betala 25 cents till en indian. (Som synes hade dock redan "kulturen" gjort sitt inlägg bland indianerna!)

Mr. S. tog upp "homestead" i närheten men ansåg tydligen situationen där mindre trevlig, varför han packade sin pack och begav sig på återfärd mot New York.

Efter någon tids uppehåll i nämnda stad vände mr. S. tillsammans med sin hustru tillbaka samt fortsatte att nordväst till "homestead" i trakten av våra dagars Cherhill. Genom djupa skogar och vildmarker gick resan varvid flera gånger rytt måste tagas i bruk att möjliggöra vidare framtränganden.

Endast skog, skog och åter skog mötte ögat, då de båda öfverkräktade nybyggarna slog sig ner att bryta mark, men i dag ter sig farmen på ett helt annat sätt; detta dock endast genom mångårigt och trögt arbete.

Mrs. S. härstammar från Spekeröds socken, Bohuslän. På 23 år har hon ej sett sitt kära fosterbygd, men än idag minnas hon den bohusslänska kusten med dess berg och kullar, där vikar samt fiskerier, där hon som barn vistats.

I våra trakter är en hälsosam, som för mr. Swanson lättnad för ödesdigra följder. Den har varit tack för sitt livs räddning — hans trevne hundar.

Mrs. S. berättade mig hälsosamlig löplog som följer: Helt plögligt anföll en folkliknande tjur blev mr. S. häftigt omhändertagen och skulle utan trösel ha blivit massakrerad till döds, om ej i samma ögonblick de båda trogna hundarna kommit till undsättning. Med klart förstånd insåg den fara, varför husbonden svärde, gingo de dödsföraktande löst på tjuren samt beto sig säkert fast i hans tjocka hud.

Alarmad av ovissheten kom slutligen Mrs. Swanson springande till platsen. Efter en stunds förlöpp lyckades hon skrämma odjuret på flykten, och sedan var överstämman.

En Dalgren föddes i Arbrå socken, 5 mil från Söderhamn 1910 emigrerade han till Canada till att börja med arbetande på Grand trunk järnvägen väster om Klippiga bergen. Tog senare anställning vid Bull river såsom smed för C. P. R.

1914 reste mr. D. till Lisburn samt förskaffade sig "homestead" där. Sedan dess har han stundom vistats på farmen men dessutom haft viss verksamhet i skilda skogs- och jordbruks- och smidesarbeten.

Detta var gott arbete och starkt inkomstbringande, men ändock trivdes aldrig mr. D. därmed utan är numera stadigt bosatt på farmen.

Livet i "camparna" anser mr. D. vara mindre angenämt samt stundom vill. Huru mycket penningar man än tjänar, flyga de sin kos, ansåg han, men på farm kan man njuta av lugn och ro och har därjämte ett hem för sig själv. Därför trivdes han mycket väl på sin omtyckta farm och tänker nu definitivt stanna kvar därstädes samt ägna sig åt utvecklingen av densamma.

Mr. Dalgren är skicklig musiker samt därigenom starkt anlitad, närhelst festtillfällen gör sig stapeln.

Elof Swanson var född i Halland och kom 1900 till Connecticut i U. S. A. Rode därefter över till Canada men vände senare åter till Förenta Staterna. Vistades i flera olika delar av landet, bland annat i Californien. En gång i Canada tog mr. S. år 1916 "homestead" nära Lisburn.

Den här har han upparbetat landet samt trivits mycket väl. Först året var skörden god. Han fick då 40 bushels per acre av vete, vilket för honom gott och utmärkt, jordens fördelaktiga kvalitet. Mr. S. är också ivrigt intresserad av farming samt är förvissad om Lisburn-distriktet såsom blivande jordbruksdistrikt.

Efter besöken i dessa distrikt, varst skandinaverna liksom överallt hävdar deras goda namn och rykte såsom framgångsfulla nybyggare, plöjde jag fram kompassen och återvände med taget åt sydost välbekant hamn i Edmonton.

Som jag där väntade erhålla några absolut riksviktiga skrivelser adresserade till poststationen, satte jag rät kurs på denna, belägen i stadens centrum och lätt igenkännlig på dess höga tornspira, stökande upp emot skyn, prydd av stora klockor förfärande till dess gång.

För undvikande av obehagligt missförstånd eventuellt framkallat vid genomgående av föregående sats vill jag en gång för alla stadfästa och poängtera, att det är tornspiran, som prydes av nämnda klockor — ej skyn.

Hoppas, att ej den efterhärskande Tryckfelen stoppar mina båda komma-tecken i västrikkan. Då kunde han lätt tappa bort dem.

Vid förtäran efter post erhöll jag av tjänstemannen bakom det färdselektionen galleriet, nej galleriet, meddelande, att dylika ej var erhållna.

Som emellertid detta stred mot min absoluta övertygelse, uppmanade jag vederbörande om nödigt vända hela lokalen upp och ner vid försöken att efterse mina tillkommande handlingar. Detta tog skruv.

Fem minuter senare lägo rekommenderade och andra brev uppräddade på disken i sådan mängd, att jag nödgades anlitast lastbil för transport till hotellet.

Så kan det stundom vara, när man först får upplysningar: "No sir, no mail for you at all".

Inom kort var jag åter på resande fot med de många gamla, välskötta skandinaviska distrikten i mellersta Alberta såsom mål.

Trots att nybyggare i Lisburn, liksom på andra, mindre utvecklade platser, få bereda sig på trögt arbete att vinna vägen till framgång, har det dock stor betydelse, att järnvägsförbindelsen på nära håll är tillfinnandes samt därmed möjlighet till snabbt och relativt bekvämt marknadsförande av farmprodukterna. Sjunde kan förslas antingen den 8 mil långa vägen till Cherhill eller de 9 mil till nästa järnvägsstation, Sangudo, där elevator finnes.

Uppenbarligen mig på ortens poststation sammanträffade jag med Erik Erikson, vilken har "homestead" nära mil från järnvägen.

Han var född i Jämtland och som 1888 till Canada. Efter kortare vistelse i Förenta Staterna återkom mr. E. hit arbetande på C. N. K. med start i Ontario samt fortsatte ända ut till Prince George, B. C.

1914 förskaffade han sig 160 acres land i Lisburn, västast han sedan största delen av sin tid vistats.

Eric Pearson är också jämtländing. Inträffade i Canada 15 år tillbaka. 1912 tog han "homestead" i Lisburn och anser, att landet i distriktet är gott med matjord av från 4 till 8 fots djup. På senaste åren har mr. P. påbörjat mera intensiv farming samt har goda förhoppningar på framtiden.

Ben Dalgren föddes i Arbrå socken, 5 mil från Söderhamn 1910 emigrerade han till Canada till att börja med arbetande på Grand trunk järnvägen väster om Klippiga bergen. Tog senare anställning vid Bull river såsom smed för C. P. R.

1914 reste mr. D. till Lisburn samt förskaffade sig "homestead" där. Sedan dess har han stundom vistats på farmen men dessutom haft viss verksamhet i skilda skogs- och jordbruks- och smidesarbeten.

Detta var gott arbete och starkt inkomstbringande, men ändock trivdes aldrig mr. D. därmed utan är numera stadigt bosatt på farmen.

Livet i "camparna" anser mr. D. vara mindre angenämt samt stundom vill. Huru mycket penningar man än tjänar, flyga de sin kos, ansåg han, men på farm kan man njuta av lugn och ro och har därjämte ett hem för sig själv. Därför trivdes han mycket väl på sin omtyckta farm och tänker nu definitivt stanna kvar därstädes samt ägna sig åt utvecklingen av densamma.

Mr. Dalgren är skicklig musiker samt därigenom starkt anlitad, närhelst festtillfällen gör sig stapeln.

Elof Swanson var född i Halland och kom 1900 till Connecticut i U. S. A. Rode därefter över till Canada men vände senare åter till Förenta Staterna. Vistades i flera olika delar av landet, bland annat i Californien. En gång i Canada tog mr. S. år 1916 "homestead" nära Lisburn.

LISBURN

är nästa station på järnvägen belägen på 61 mils avstånd från Edmonton och 5 1/2 timmars resa med bantåg därifrån.

Här finnes uppodlade farmar, ehuru de äro äro fåtaliga. Förnämsta orsaken till det här ringa bebyggandet är de förekommande täta och djupa skogarna, vilka uppställa betydande svårigheter för brukningen till skogskärl. Skogarna äro bestående av s. k. andra-tillväxt, men denna yngre växtgeneration är av sådan ålder, att träden äro för unga för verklig timmeravverkning men av storlek nog att förvara jordbruksarbete.

Enligt där bosatta personer utsågs äro dock jorden av god kvalitet, sedan väl de förberedande arbetena undanstökats, och skördarna, uppgivits såsom varande tillfredsställande.

Bland sådasslagarna märkas förnämligast vete, havre, korn och potatis, varjämte trädgårdsslagar med framgång kunna odas.

Uppenbarligen är i Lisburn ett jordbruksdistrikt i vardande, men ännu torde någon tid fortinna, intill dess förhållandena blivit fullt ordnade.

Vägarna i distriktet äro i närheten av stationen goda. På större avstånd från densamma äro de ej tillfyllest, givetvis beroende på den gläsa befolkningen. Genom samfällt arbete torde det dock inom snar framtid lyckas att få vägarna i bättre skick, tillkännagivande trafik, och skidorna sommarvoro förbättringar att konstatera med betydligt mera vittgående planer i detta avseende för nästkommande säsong.

Trots att nybyggare i Lisburn, liksom på andra, mindre utvecklade platser, få bereda sig på trögt arbete att vinna vägen till framgång, har det dock stor betydelse, att järnvägsförbindelsen på nära håll är tillfinnandes samt därmed möjlighet till snabbt och relativt bekvämt marknadsförande av farmprodukterna. Sjunde kan förslas antingen den 8 mil långa vägen till Cherhill eller de 9 mil till nästa järnvägsstation, Sangudo, där elevator finnes.

Uppenbarligen mig på ortens poststation sammanträffade jag med Erik Erikson, vilken har "homestead" nära mil från järnvägen.

Han var född i Jämtland och som 1888 till Canada. Efter kortare vistelse i Förenta Staterna återkom mr. E. hit arbetande på C. N. K. med start i Ontario samt fortsatte ända ut till Prince George, B. C.

1914 förskaffade han sig 160 acres land i Lisburn, västast han sedan största delen av sin tid vistats.

Eric Pearson är också jämtländing. Inträffade i Canada 15 år tillbaka. 1912 tog han "homestead" i Lisburn och anser, att landet i distriktet är gott med matjord av från 4 till 8 fots djup. På senaste åren har mr. P. påbörjat mera intensiv farming samt har goda förhoppningar på framtiden.

Ben Dalgren föddes i Arbrå socken, 5 mil från Söderhamn 1910 emigrerade han till Canada till att börja med arbetande på Grand trunk järnvägen väster om Klippiga bergen. Tog senare anställning vid Bull river såsom smed för C. P. R.

1914 reste mr. D. till Lisburn samt förskaffade sig "homestead" där. Sedan dess har han stundom vistats på farmen men dessutom haft viss verksamhet i skilda skogs- och jordbruks- och smidesarbeten.

Detta var gott arbete och starkt inkomstbringande, men ändock trivdes aldrig mr. D. därmed utan är numera stadigt bosatt på farmen.

Livet i "camparna" anser mr. D. vara mindre angenämt samt stundom vill. Huru mycket penningar man än tjänar, flyga de sin kos, ansåg han, men på farm kan man njuta av lugn och ro och har därjämte ett hem för sig själv. Därför trivdes han mycket väl på sin omtyckta farm och tänker nu definitivt stanna kvar därstädes samt ägna sig åt utvecklingen av densamma.

Mr. Dalgren är skicklig musiker samt därigenom starkt anlitad, närhelst festtillfällen gör sig stapeln.

Elof Swanson var född i Halland och kom 1900 till Connecticut i U. S. A. Rode därefter över till Canada men vände senare åter till Förenta Staterna. Vistades i flera olika delar av landet, bland annat i Californien. En gång i Canada tog mr. S. år 1916 "homestead" nära Lisburn.

Mr. Dalgren är skicklig musiker samt därigenom starkt anlitad, närhelst festtillfällen gör sig stapeln.

Elof Swanson var född i Halland och kom 1900 till Connecticut i U. S. A. Rode därefter över till Canada men vände senare åter till Förenta Staterna. Vistades i flera olika delar av landet, bland annat i Californien. En gång i Canada tog mr. S. år 1916 "homestead" nära Lisburn.

Den här har han upparbetat landet samt trivits mycket väl. Först året var skörden god. Han fick då 40 bushels per acre av vete, vilket för honom gott och utmärkt, jordens fördelaktiga kvalitet. Mr. S. är också ivrigt intresserad av farming samt är förvissad om Lisburn-distriktet såsom blivande jordbruksdistrikt.

Efter besöken i dessa distrikt, varst skandinaverna liksom överallt hävdar deras goda namn och rykte såsom framgångsfulla nybyggare, plöjde jag fram kompassen och återvände med taget åt sydost välbekant hamn i Edmonton.

Som jag där väntade erhålla några absolut riksviktiga skrivelser adresserade till poststationen, satte jag rät kurs på denna, belägen i stadens centrum och lätt igenkännlig på dess höga tornspira, stökande upp emot skyn, prydd av stora klockor förfärande till dess gång.

För undvikande av obehagligt missförstånd eventuellt framkallat vid genomgående av föregående sats vill jag en gång för alla stadfästa och poängtera, att det är tornspiran, som prydes av nämnda klockor — ej skyn.

Hoppas, att ej den efterhärskande Tryckfelen stoppar mina båda komma-tecken i västrikkan. Då kunde han lätt tappa bort dem.

Vid förtäran efter post erhöll jag av tjänstemannen bakom det färdselektionen galleriet, nej galleriet, meddelande, att dylika ej var erhållna.

Som emellertid detta stred mot min absoluta övertygelse, uppmanade jag vederbörande om nödigt vända hela lokalen upp och ner vid försöken att efterse mina tillkommande handlingar. Detta tog skruv.

Fem minuter senare lägo rekommenderade och andra brev uppräddade på disken i sådan mängd, att jag nödgades anlitast lastbil för transport till hotellet.

Så kan det stundom vara, när man först får upplysningar: "No sir, no mail for you at all".

Inom kort var jag åter på resande fot med de många gamla, välskötta skandinaviska distrikten i mellersta Alberta såsom mål.

Trots att nybyggare i Lisburn, liksom på andra, mindre utvecklade platser, få bereda sig på trögt arbete att vinna vägen till framgång, har det dock stor betydelse, att järnvägsförbindelsen på nära håll är tillfinnandes samt därmed möjlighet till snabbt och relativt bekvämt marknadsförande av farmprodukterna. Sjunde kan förslas antingen den 8 mil långa vägen till Cherhill eller de 9 mil till nästa järnvägsstation, Sangudo, där elevator finnes.

Uppenbarligen mig på ortens poststation sammanträffade jag med Erik Erikson, vilken har "homestead" nära mil från järnvägen.

Han var född i Jämtland och som 1888 till Canada. Efter kortare vistelse i Förenta Staterna återkom mr. E. hit arbetande på C. N. K. med start i Ontario samt fortsatte ända ut till Prince George, B. C.

1914 förskaffade han sig 160 acres land i Lisburn, västast han sedan största delen av sin tid vistats.

Eric Pearson är också jämtländing. Inträffade i Canada 15 år tillbaka. 1912 tog han "homestead" i Lisburn och anser, att landet i distriktet är gott med matjord av från 4 till 8 fots djup. På senaste åren har mr. P. påbörjat mera intensiv farming samt har goda förhoppningar på framtiden.

Ben Dalgren föddes i Arbrå socken, 5 mil från Söderhamn 1910 emigrerade han till Canada till att börja med arbetande på Grand trunk järnvägen väster om Klippiga bergen. Tog senare anställning vid Bull river såsom smed för C. P. R.

1914 reste mr. D. till Lisburn samt förskaffade sig "homestead" där. Sedan dess har han stundom vistats på farmen men dessutom haft viss verksamhet i skilda skogs- och jordbruks- och smidesarbeten.

Detta var gott arbete och starkt inkomstbringande, men ändock trivdes aldrig mr. D. därmed utan är numera stadigt bosatt på farmen.

Livet i "camparna" anser mr. D. vara mindre angenämt samt stundom vill. Huru mycket penningar man än tjänar, flyga de sin kos, ansåg han, men på farm kan man njuta av lugn och ro och har därjämte ett hem för sig själv. Därför trivdes han mycket väl på sin omtyckta farm och tänker nu definitivt stanna kvar därstädes samt ägna sig åt utvecklingen av densamma.

Mr. Dalgren är skicklig musiker samt därigenom starkt anlitad, närhelst festtillfällen gör sig stapeln.

Elof Swanson var född i Halland och kom 1900 till Connecticut i U. S. A. Rode därefter över till Canada men vände senare åter till Förenta Staterna. Vistades i flera olika delar av landet, bland annat i Californien. En gång i Canada tog mr. S. år 1916 "homestead" nära Lisburn.

Mr. Dalgren är skicklig musiker samt därigenom starkt anlitad, närhelst festtillfällen gör sig stapeln.

Elof Swanson var född i Halland och kom 1900 till Connecticut i U. S. A. Rode därefter över till Canada men vände senare åter till Förenta Staterna. Vistades i flera olika delar av landet, bland annat i Californien. En gång i Canada tog mr. S. år 1916 "homestead" nära Lisburn.

Electric Oil
För maskiner och bilar.

SEDAN 80 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HÖSTA, FÖRKYLLNING, VICKNING, SÄR, SKAVSAR, LAM RYGG, ETC.

Få det skita, PRIS 35c överallt.

av de inre oroligheterna befärar man också då att den utländska stadse- en skall bli hotad.

"Stella Polaris" första provtur.

(Forts. fr. sid. 1.)

600 turister ha visat sig vara allt annat än angenäma för den enskilde turisten. Hur utvecklat turistväsendet än blir, är alltid en så stor mängd turister, som här ovan ämtas, svårriktig. De fjättestora turistflödena har äro redan nu för kvalitetsredier, na ett överrunat stadium.

"Stella Polaris" är ett utomordentligt belys, säger direktör Solendal i Det Bergenske Kustfartygsbolag, för vad som kan lastas kommas på ett svenskt farty. Vardens detalj är utförd med minuter noggrannhet och precision, lugnt och rättligt. Göta-verken ha boder av sitt arbete. Norge hoppas att med detta farty kunna göra en verklig insats i driftavseende inte bara på Medelhavet utan också på nordlandfart. Det Bergenske Kustfartygsbolag tekniska expert, direktör Zimmer, liksom också fartygets kapten äro mycket stolta över det nya fartyget och ha bara superlativer för leverantörerna.

Om några dagar startar alltså "Stella Polaris" på sin första färd, då skickat följt av det livliga intresset in minst från alla turisttrafiksak-kunniga.

Svenska Kronprinsparets färd genom Indien fylld av märkliga upplevelser.

(Forts. fr. sid. 1.)

dagen, och studieflytt har varit förhärskande.

Det är inte alla Romfärdare, som äro så ivriga, att de knappast en timma efter sin ankomst redan ha kunnat sig ut i det brokiga livet på gator och torg utan tanke på vila. Kronprinsen och hans gemål hade dock ett och ett halvt dygns järnvägsresa bakom sig, då de anlände till Rom på middagen den 27 januari med ordinarie, direkta tåg Messina-Rom.

Några glimtar från den senaste delen av kronprinsparets resa ger hovmarskalken Nils Rudebeck, som varit med hela tiden i Indien, åt Svenska Dagbladets Romkorrespondent. Det är som att skaka fram brokiga föremål ur en påse, det blir till haller om buller, som det rika innehåll kom fram.

Kronprinsens starka arkeologiska intressen flingo rik näring i Indien, där allt var ordnat till det bästa för de resandes bekvämlighet. Indiska regeringen hade ställt extratåg till förfogande, och överallt voro de kungliga gäster antagna hos regeringen eller hos inhemska furstar. Arkitekten och fru Bowers reste med under hela den indiska färd.

Det är inte gott att säga, vad som var intressantast under denna färd, säger hovmarskalken, men som arkeolog fick kronprinsen ett oerhört starkt intryck av tempelgrottorna vid Ajantha i närheten av Bombay, där skulpturerna i bergväggen nästan framträdde. Där fotografierades och filmades en hel del av kronprinsen, liksom för övrigt på många andra ställen under resan. Många indiska tempel besöktes och studerades.

På vägen till Ajantha-grottorna steg man ur vid en station, Jaipur, varifrån färdens skulle företagas i vagn till slutpunkten. Dit hade de samlat ett tjugotal svenska missionärer för att hälsa kronprinsparet och ge dem en mätta i present. De hade varit långa vägar, somliga hela natten, för att hinna fram i tid. Detta var inte det enda ställe, där svenska missionärer sammanträdde med kronprinsparet under Indiefärd.

Om några dagar startar alltså "Stella Polaris" på sin första färd, då skickat följt av det livliga intresset in minst från alla turisttrafiksak-kunniga.

U. S. har beordrat besättningen och truppsarna ombord på pansarfartygen att vara beredda att skydda amerikanerna i staden. De samlade amerikanska truppsarna räknas för närvarande en numerär av 1,500 man inklusive officerare och besättning.

Tidningen Evening News i London har i dagarna emottagit ett telegram från sin korrespondent i Shanghai, Sir Percival Phillips med uppgift att engelska trupper redan landsatts och bärskadats sig vid den utländska stadsdelen. Man väntar att sydvärmen vilken dag som helst kan komma att göra anfall mot staden och på grund

På vägen till Ajantha-grottorna steg man ur vid en station, Jaipur, varifrån färdens skulle företagas i vagn till slutpunkten. Dit hade de samlat ett tjugotal svenska missionärer för att hälsa kronprinsparet och ge dem en mätta i present. De hade varit långa vägar, somliga hela natten, för att hinna fram i tid. Detta var inte det enda ställe, där svenska missionärer sammanträdde med kronprinsparet under Indiefärd.

Om några dagar startar alltså "Stella Polaris" på sin första färd, då skickat följt av det livliga intresset in minst från alla turisttrafiksak-kunniga.

U. S. har beordrat besättningen och truppsarna ombord på pansarfartygen att vara beredda att skydda amerikanerna i staden. De samlade amerikanska truppsarna räknas för närvarande en numerär av 1,500 man inklusive officerare och besättning.

Tidningen Evening News i London har i dagarna emottagit ett telegram från sin korrespondent i Shanghai, Sir Percival Phillips med uppgift att engelska trupper redan landsatts och bärskadats sig vid den utländska stadsdelen. Man väntar att sydvärmen vilken dag som helst kan komma att göra anfall mot staden och på grund

På vägen till Ajantha-grottorna steg man ur vid en station, Jaipur, varifrån färdens skulle företagas i vagn till slutpunkten. Dit hade de samlat ett tjugotal svenska missionärer för att hälsa kronprinsparet och ge dem en mätta i present. De hade varit långa vägar, somliga hela natten, för att hinna fram i tid. Detta var inte det enda ställe, där svenska missionärer sammanträdde med kronprinsparet under Indiefärd.

jakten till hans förnämsta intressen. De glimtar av livet i de inhemska städerna, som de kungliga flingo se, komma nog sent att glömmas. Den excentriska maharadjan i Jaipur hade efter landets med redan som liten borgfäst med en släkting, tjugo år äldre än han. Men hon bodde långt från residensen, och de familjiska maharna trädde mycket sällan. När han om några år blir myndig, skall han taga en hustru till. Denna unge först, som hade så stor förmögenhet, bet mot otrogen, att han låt med vid den bankett han gav — något mycket vällyst i Indien, — var adoptivson till den döde maharadjan och endast på långt håll släkt med honom. Det är sedan i hans land, att fursten endast en efterträdare. Att låta sonen utgå vidare ära tron, har sina risker. Det är då högst troligt, att han låter döda fadern för att komma till makten. För övrigt lär det vara nog hemmet, där hon i unga dagar fått bli avvinge. Den avlidne maharadjan efterlämnade således 200 änkor och 70 barn, vilka alla underhållas av staten. Lyckligtvis är landet mycket rikt. Änkorna leva för sig själva och få inte träffa någon, men barnen bo på jordägare, de få till sin försörjning av staten.

Coronellet i dessa indiska stater var oerhördt invecklad. I Udaipur, som var en av de släkt, som besöktes, gästade man en maharana på 78 år, och denne, hade tydligen hållit sig alldeles obesmittad av västerländska inflyttningar. Som hedersbetyg mot alla på gäster stänkte han själv vid avskedet en ytterst fin partyn över dem.

Det är sedan i hans land, att fursten endast en efterträdare. Att låta sonen utgå vidare ära tron, har sina risker. Det är då högst troligt, att han låter döda fadern för att komma till makten. För övrigt lär det vara nog hemmet, där hon i unga dagar fått bli avvinge. Den avlidne maharadjan efterlämnade således 200 änkor och 70 barn, vilka alla underhållas av staten. Lyckligtvis är landet mycket rikt. Änkorna leva för sig själva och få inte träffa någon, men barnen bo på jordägare, de få till sin försörjning av staten.

Coronellet i dessa indiska stater var oerhördt invecklad. I Udaipur, som var en av de släkt, som besöktes, gästade man en maharana på 78 år, och denne, hade tydligen hållit sig alldeles obesmittad av västerländska inflyttningar. Som hedersbetyg mot alla på gäster stänkte han själv vid avskedet en ytterst fin partyn över dem.

Det är sedan i hans land, att fursten endast en efterträdare. Att låta sonen utgå vidare ära tron, har sina risker. Det är då högst troligt, att han låter döda fadern för att komma till makten. För övrigt lär det vara nog hemmet, där hon i unga dagar fått bli avvinge. Den avlidne maharadjan efterlämnade således 200 änkor och 70 barn, vilka alla underhållas av staten. Lyckligtvis är landet mycket rikt. Änkorna leva för sig själva och få inte träffa någon, men barnen bo på jordägare, de få till sin försörjning av staten.

Coronellet i dessa indiska stater var oerhördt invecklad. I Udaipur, som var en av de släkt, som besöktes, gästade man en maharana på 78 år, och denne, hade tydligen hållit sig alldeles obesmittad av västerländska inflyttningar. Som hedersbetyg mot alla på gäster stänkte han själv vid avskedet en ytterst fin partyn över dem.

Det är sedan i hans land, att fursten endast en efterträdare. Att låta sonen utgå vidare ära tron, har sina risker. Det är då högst troligt, att han låter döda fadern för att komma till makten. För övrigt lär det vara nog hemmet, där hon i unga dagar fått bli avvinge. Den avlidne maharadjan efterlämnade således 200 änkor och 70 barn, vilka alla underhållas av staten. Lyckligtvis är landet mycket rikt